A°. 1922.

N°. 52.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 22sten April 1922, tot wijziging en aanvulling van de verordening van 16 July 1867 (P. B. 1868 No. 2), houdende vaststelling van een reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao en aan hunne weduwen en wettige of gewettigde weezen, zooals die verordening is gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 30 September 1919 (P. B. 1920 No. 5).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de verordening van 16 July 1867 (P. B. 1868 N°. 2), houdende vaststelling van een reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao en aan hunne weduwen en wettige of gewettigde weezen, zooals die verordening is gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 30 September 1919 (P. B. 1920 N°. 5), te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

In de verordening van 16 July 1867 (P. B. 1868 N°. 2), hou-

dende vaststelling van een reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curaçao en aan hunne weduwen en wettige of gewettigde weezen, zooals die verordening is gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 30 September 1919 (P. B. 1920 N? 5), worden de volgende nadere wijzigingen en aanvullingen aangebracht:

I. Artikel 2 wordt gelezen:

,,Als burgerlijke ambtenaren worden beschouwd de landsdienaren, die door het daartoe bevoegd gezag voor kolonialen dienst zijn benoemd, van eene vaste aanstelling zijn voorzien en eene betrekking bekleeden, waaraan verbonden is eene bezoldiging of belooning, die uit de koloniale kas wordt gekweten.

Over de vraag of eene betrekking bekleed wordt of is, beslist de Gouverneur.''

II. Artikel 5 wordt gelezen:

,,Als diensttijd wordt ook beschouwd:

a. de tijd doorgebracht in dienst bij het bijzonder onderwijs in Nederland of in eenige andere kolonie van het Koningrijk, welke daar in aanmerking kan komen voor pensioen;

b. de tijd tusschen het ontslag en de herplaatsing van hem, die, tengevolge van maatregelen van bestuur, buiten zijn toedoen, tijdelijk ontslagen is geweest.

Het in het derde en vijfde lid van het vorig artikel bepaalde omtrent de berekening van diensttijd in Nederland of in eenige andere kolonie van het Koningrijk is op de diensten hierboven onder *a* bedoeld van toepassing.

Voor hem evenwel, die, na op eigen verzoek ontslagen te zijn geweest, later wordt herplaatst, zijn de diensten, vóór het ontslag en na de herplaatsing bewezen, gelijkelijk geldig.''

III. Artikel 9 wordt gelezen:

,,Het pensioen aan een ambtenaar toe te kennen bedraagt bij twintigjarigen diensttijd de helft van de middelsom van den pensioengrondslag, die, met inachtneming der bepalingen dezer verordening, gedurende de laatste twee jaren van zijn diensttijd voor hem gegolden heeft.''

IV. Artikel 11 wordt gelezen:

,,Wanneer een ambtenaar meer dan twintig jaren dienst

telt, wordt het in art. 9 vastgestelde bedrag verhoogd met 1/30 voor elk jaar dienst boven het zooeven vermelde aantal jaren, met dien verstande, dat voor dienstjaren boven de dertig zoodanige verhooging niet meer wordt verleend en het maximum pensioen in geen geval wordt overschreden.''

V. Artikel 12 wordt gelezen:

,,Het pensioen van een ambtenaar mag ten hoogste f 4 500,— 's jaars bedragen. Het zal bij 20jarigen diensttijd nimmer minder dan f 250,— 's jaars mogen zijn.''

VI. Artikel 13, zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van 17 December 1885 (P. B. 1886 N°. 5), wordt gelezen:

,,Aan weduwen of ouderlooze wettige kinderen van ambtenaren wordt de helft van het pensioen toegelegd voor de ambtenaren zelven bepaald.

De bepaling van het vorig lid is mede van toepassing op weduwen of ouderlooze wettige kinderen van gepensioneerden, indien deze als ambtenaren gedurende hun diensttijd vóór 1 Januari 1921 geheel of gedeeltelijk eene korting van 10% en als gepensioneerden de in artikel 22 bedoelde korting van 2% hebben ondergaan.

De weduwen of ouderlooze wettige kinderen van ambtenaren, die na hunne pensionering in het huwelijk zijn getreden, hebben aanspraak op het bij het eerste lid bepaalde pensioen, indien door die gepensioneerden een aanvulling van 2% van het door hen genoten inkomen over den door hen vervulden diensttijd vóór 1 Januari 1921 heeft plaats gehad.''

VII. Artikel 14 wordt gelezen:

,,Het is aan ambtenaren, die reeds twintig dienstjaren hebben en naar reden van hun inkomen ten behoeve van hunne weduwe en na te laten wettige kinderen voor pensioen hebben bijgedragen gedurende hun diensttijd vóór 1 Januari 1921, of de stortingen tot verzekering van pensioen hebben gedaan, vergund aan hunne weduwe en na te laten wettige kinderen aanspraak te verzekeren op de helft van het door hen zelven te behalen pensioen, berekend over zooveel dienstjaren meer als zij verlangen en zulks tot een diensttijd van dertig jaren, mits stortende voor elk der jaren, waarvoor de aanspraak wordt verzekerd, 2% van hun inkomen.

Tot het doen der stortingen en kortingen in dit en het vorig artikel bedoeld kunnen belanghebbenden rentelooze voor-

schotten uit de koloniale kas verkrijgen, die bij inhoudingen van ten minste 7½% en ten hoogste 20% (door den Gouverneur in overleg met de belanghebbenden te bepalen) op de inkomsten van de ambtenaren zullen worden terugbetaald.

Bij het overlijden van de ambtenaren wordt het onaangezuiverd gebleven gedeelte van het voorschot bij inhoudingen volgens gelijken maatstaf op het pensioen van de weduwe of der wettige kinderen verhaald.

Bij verhooging van inkomen kunnen de ambtenaren door suppletoire stortingen hunne weduwen en wettige kinderen aanspraak op pensioen verzekeren naar reden van het verhoogd inkomen.

Telt een ambtenaar reeds dertig of meer dienstjaren, dan bedraagt de suppletoire storting 4% van de verhooging.

De weduwen en wettige kinderen uit een later huwelijk behouden aanspraak op dat pensioen onverschillig of de storting is geschied tijdens een vroeger huwelijk en of de ambtenaar hertrouwd is na zijne pensionering."

VIII. Artikel 15, zooals gewijzigd, laatstelijk bij de verordening van 22 November 1913 (P. B. 1913 N°. 66), wordt gelezen:

„Bij het aangaan van een huwelijk, ook door een ambtenaar, die dertig dienstjaren vervuld of aanspraak op maximum pensioen verkregen heeft, of door een gepensioneerde, vallende onder de bepalingen van art. 13, die niet ter zake van een vroeger huwelijk een korting van 10% heeft ondergaan, wordt de 8% korting door hem vóór 1 Januari 1921 ondergaan met 2% aangevuld over den diensttijd door hem vóór genoemden datum vervuld en naar reden van het opvolgelijk door hem genoten inkomen.

Voor ambtenaren, die uit Nederland of uit een der andere koloniën naar hier overgeplaatst worden en reeds gehuwd zijn of later huwen, of voor in burgerlijken dienst overgegane gehuwde militairen, ook wanneer zij bij de overplaatsing of den overgang reeds dertig dienstjaren vervuld hebben, wordt gelijke korting toegepast ook over den diensttijd vóór 1 Januari 1921 door hen elders vervuld, doch wat den dienst in Nederland betreft, twee jaren voor één gerekend, en wordt tot grondslag voor de berekening genomen de bezoldiging, verbonden aan de betrekking, welke hun bij de indiensttreding of den overgang in burgerlijken dienst in deze kolonie werd opgedragen.

Met betrekking tot de in dit artikel bedoelde kortingen is art. 13 van toepassing."

IX. Artikel 17 wordt gelezen:

„Onder inkomen wordt in den zin dezer verordening verstaan alle voordeelen, hetzij bezoldiging, loon of percentsgewijze belooning, hetzij vaste emolumenten of andere aan de betrekking verbonden vaste inkomsten, voor zooveel die in den regel niet strekken tot vergoeding van onkosten door de waarneming daarvan veroorzaakt.

Wanneer een ambtenaar tegelijk twee of meer bezoldigde betrekkingen bekleedt, wordt de som zijner inkomsten als zijn inkomen aangemerkt.

Vergoedingen voor voedergelden of bureelkosten, schadeloosstellingen, reiskosten, standplaatstoelagen en in het algemeen alles wat onder deze of andere benamingen tot vergoeding van onkosten wordt toegelegd, belooningen voor de waarneming van bijzondere commissiën, tijdelijke inkomsten of toevallige baten of voordeelen worden niet als inkomen beschouwd.

Onder tijdelijke inkomsten wordt niet bedoeld bezoldiging door den pensioengerechtigden ambtenaar genoten gedurende den tijd, dat hij eene burgerlijke betrekking waarneemt, indien hij daarna eene vaste aanstelling krijgt."

X. Artikel 18 wordt gelezen:

„Bij de benoeming tot een betrekking wordt volgens de beginselen dezer verordening de som bepaald, die tot grondslag moet strekken voor de berekening van het pensioensbedrag, waarbij voor percentsgewijze belooningen, voor emolumenten of andere aan de betrekking verbonden inkomsten het gemiddel bedrag daarvan over drie jaren, aan het verzoek tot bepaling van den grondslag voorafgaande, in aanmerking wordt genomen.

Bij verandering van betrekking of belooning wordt die grondslag opnieuw geregeld of bevestigd.

Ingeval van vermindering van inkomen wordt de vroegere grondslag, met de daaraan evenredige verplichtingen, voor zoover die aanwezig zijn, bevestigd.

Toevallige of tijdelijke vermeerdering van percentsgewijze of andere veranderlijke belooningen geeft, behoudens het bepaalde in het laatste lid van het vorig artikel, geene aanleiding tot wijziging van den bepaalden grondslag."

XI. Artikel 19 wordt gelezen:

„De ambtenaar, die tengevolge van maatregelen van be-

stuur tijdelijk ontslagen wordt, blijft zijne aanspraken op pensioen behouden, naar reden van het inkomen, dat hij vóór zijn ontslag genoot.

De kortingen, waaraan het inkomen vóór het ontslag onderworpen was, moet de ambtenaar inmiddels blijven voldoen, totdat het renteloos voorschot geheel zal zijn afbetaald."

XII. Artikel 22 wordt gelezen:

„Elk gehuwd ambtenaar of weduwnaar moet, teneinde aan zijne weduwe of wettige kinderen aanspraak op pensioen te geven, voor zooveel hij geen gebruik heeft gemaakt van eenige der bij art. 13 (zooals dat artikel luidde vóór de daarin door deze verordening gemaakte wijzigingen) bepaalde vergunningen tot storting, de in art. 15 bepaalde korting van 10% voldoen, en tot op het tijdstip van zijn ontslag of van de vervulling van zijn dertigjarigen diensttijd of wel van het bekomen van aanspraak op maximum pensioen, en gepensioneerd wordende tot op het oogenblik van zijn overlijden, 2% korting, berekend over het bedrag van zijn laatsten pensioengrondslag, ondergaan; een en ander voor zoover bij zijn overlijden pensioen kan overgaan op weduwe of wettige kinderen.

Het pensioen der weduwe of wettige kinderen zal aan eene korting van 10% onderworpen zijn, wanneer de vereischte korting of storting van het inkomen van den ambtenaar, om welke reden ook, niet geschied is, en zulks tot dat het ontbrekende zal zijn aangevuld."

XIII. Aan artikel 23 wordt een nieuw eerste lid toegevoegd, luidende:

„Geen pensioen wordt verleend dan op aanvraag door of van wege de belanghebbenden, bij beschikking van den Gouverneur, houdende vermelding van de gronden, waarop het wordt toegekend."

De aanhef en sub *a* en *b* van het tweede lid worden gelezen:

„Bij de aanvraag om pensioen worden overgelegd:

a. een staat van dienst met al de besluiten, beschikkingen en akten van aanstellingen, waardoor de dienstjaren worden bewezen, hetzij in originali of bij gewaarmerkte afschriften, alsmede een uittreksel uit het register van geboorten;

b. eene verklaring van den Administrateur van financiën, bevattende opgaaf van de dienstjaren, de inkomsten, die tot bepaling van den pensioengrondslag hebben gestrekt, en het pensioensbedrag, waarop de verzoeker aanspraak kan maken."

XIV. Artikel 24 wordt gelezen:

„De pensioenen zijn onvervreemdbaar. De rechthebbende kan daarover op geenerlei wijze beschikken, ook niet door verpanding of beleening. Indien hij last geeft het pensioen voor hem te ontvangen, kan hij die lastgeving altijd herroepen. Alle hiermede strijdige overeenkomsten zijn nietig.

Onder de bij het vorig lid verboden beleeningen zijn niet begrepen de voorschotten door koloniaal bestuur of Nederlandsche gemeentebesturen, liefdadige of tot algemeen nut werkende instellingen, hetzij renteloos, hetzij tegen matige rente verschaft, mits de bepalingen waarnaar die voorschotten geschieden, zijn goedgekeurd in Nederland door den Minister van Koloniën, in de kolonie door den Gouverneur.

Wanneer een gepensioneerde in een gesticht of eene instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, is opgenomen of op welke wijze ook door zoodanige instelling of vanwege eene gemeente wordt verpleegd, wordt zoolang dat geschiedt, het pensioen uitbetaald aan het bestuur van dat gesticht, die instelling of gemeente.

Indien het bedrag van het pensioen dat der verpleegkosten overtreft, wordt het verschil door het betrokken bestuur aan of ten behoeve van den gepensioneerde uitbetaald."

XV. Aan het slot van letter *e* van artikel 26 vervallen de woorden „heeft gecontribueerd" en wordt daarvoor in de plaats gelezen: „haar recht op pensioen heeft verzekerd, of zelf een hoogeren pensioengrondslag had dan haar vorigen echtgenoot."

Artikel 2.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging en werkt terug tot den 1sten Januari 1921.

Gegeven te Willemstad, den 22sten April 1922.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 13n. October 1922.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.